

Jurisprudentie-bulletin RSJ

2009/1

zie ook WWW.RSJ.NL

Inhoudsopgave jurisprudentiebulletin 2009-1

<p>Zaaknummer: 08/1681/GA</p> <p>Datum uitspraak: 15 december 2008</p>	Zorgplicht niet betrachten	Ook aan anderen dan belijdende moslims is standaard halalvoedsel verstrekt. Deze verplichting strookt niet met de vrijheid van geweten, godsdienst en levensovertuiging en is in strijd met de strekking van de circulaire over de verstrekking van halalvoeding. Beroep directeur ongegrond.	blz. 4
<p>Zaaknummer: 08/1622/GA</p> <p>Datum uitspraak: 15 december 2008</p>	Disciplinaire straffen procedureel Urineonderzoek Tegemoetkoming financieel	Oplegging van straf na positieve uitslag urinecontrole. Nadere inlichtingen van Deltalab. Niet gebleken dat klager is gewezen op het recht op bevestigingsonderzoek, terwijl bij dat onderzoek wel rekening wordt gehouden met medicatiegebruik. Bepaalde medicatie geeft een positieve screening. Hiermee staat onvoldoende vast dat klager amfetamine heeft gebruikt. Beklag gegrond, tegemoetkoming € 50,-.	blz. 4
<p>Zaaknummer: 08/1818/GA</p> <p>Datum uitspraak: 28 november 2008</p>	Disciplinaire straffen procedureel	Bij een voorwaardelijke opgelegde disciplinaire straf geldt steeds van rechtswege de in artikel 53, tweede lid, van de Pbw vermelde algemene voorwaarde, ook als deze niet expliciet in de schriftelijke mededeling staat vermeld. De thans door directeur vermelde voorwaarde wordt verstaan als extra attentiesignaal voor de gedetineerde. Voldoende aannemelijk dat tot tenuitvoerlegging van de straf is besloten op grond van feit dat onverenigbaar is met de orde of veiligheid in de inrichting. Beroep van directeur gegrond.	blz. 5
<p>Zaaknummer: 08/2532/GB</p> <p>Datum uitspraak: 30 december 2008</p>	Plaatsing/overplaatsing extern gelijk regime gelijk beveiligingsniveau niet EBI of longstay	Locaties De Schans en Havenstraat te Amsterdam zijn ieder voor zich als h.v.b. bestemd ondanks gezamenlijke aanduiding als HVB/ISD Amsterdam in bestemmingsaanwijzing. Selectiefunctionaris bevoegd tot overplaatsing te beslissen. Bij beslissing is onvoldoende rekening gehouden met klagers belangen. Beroep gegrond, opdracht tot nieuwe beslissing.	blz. 6
<p>Zaaknummer: 08/3084/GB</p> <p>Datum uitspraak: 30 december 2008</p>	Plaatsing/overplaatsing eerste plaatsing gevangenis	De opvatting van de selectiefunctionaris dat over gestelde gebreken ten aanzien van het selectieadvies moet worden geklaagd bij de directeur van de inrichting die dat advies heeft opgesteld, is onjuist. De bestreden beslissing wordt daarom vernietigd met opdracht aan de selectiefunctionaris om een nieuwe beslissing te nemen.	blz. 7
<p>Zaaknummer: 08/2451/GB</p> <p>Datum uitspraak: 30 december 2008</p>	Penitentiair programma	Bezwaarschrift had door selectiefunctionaris moeten worden doorgestuurd als beroepschrift. Geen gevolgen nu alsnog beroep is ingesteld. Nu klager geen afbetalingsregeling heeft getroffen terzake van openstaande vermogenssancties komt hij niet in aanmerking voor deelname aan een penitentiair programma. Beroep ongegrond.	blz. 7
<p>Zaaknummer: 08/2326/GB</p> <p>Datum uitspraak: 1 december 2008</p>	Plaatsing/overplaatsing eerste plaatsing gevangenis	Gevaar voor liquidatie vormt, gelet op plaatsing van klager op lijst VGM, reden om hem niet in aanmerking te laten komen voor detentiefasering. Beroep ongegrond.	blz. 8

<p>Zaaknummer: 08/2103/GM</p> <p>Datum uitspraak: 28 november 2008</p>	<p>Medische verzorging behandeling</p>	<p>Aannemelijk dat klager lichamelijke beperkingen heeft. Hoefde in dit geval niet te leiden tot arbeidsongeschiktheidsverklaring. Klager was in staat aangepaste arbeid te verrichten. Beroep in zoverre ongegrond. Inrichtingsarts dient zich er wel van te vergewissen dat mogelijkheid voor aangepaste arbeid bestaat. Door dat niet te doen en klager, zonder nader onderzoek, 'onterecht ziek' te verklaren is er onzorgvuldig gehandeld. Beroep in zoverre gegrond. Geen (financiële) tegemoetkoming.</p>	<p>blz. 8</p>
<p>Zaaknummer: 08/1937/TA</p> <p>Datum uitspraak: 8 januari 2009</p>	<p>Bezoek Ontvankelijkheid materieel</p>	<p>Beklag tegen beslissing bezoek onder toezicht is ontvankelijk. Weergave afdelingsregel dat eerste bezoek onder toezicht plaatsvindt is in strijd met de wet. Weergave wijkt af van overgelegde afdelingsregels. Geen nadere uitleg terzake. Voorts noodzaak toezicht niet aannemelijk geworden. Beklag gegrond. Tegemoetkoming € 25,=.</p>	<p>blz. 9</p>
<p>Zaaknummer: 08/1777/TA</p> <p>Datum uitspraak: 7 januari 2009</p>	<p>Ministeriele machtiging Verlof proefverlof</p>	<p>Enkele mededeling van politie van aangifte leidt niet automatisch tot verdenking van strafbaar feit en van rechtswege vervallen van verlofmachtiging. Inrichting had nadere inlichtingen moeten inwinnen om vast te stellen of klager werd verdacht van een strafbaar feit en van welk strafbaar feit. Beroep gegrond, tegemoetkoming € 100,=.</p>	<p>blz. 10</p>
<p>Zaaknummer: 08/1473/JW</p> <p>Datum uitspraak: 1 december 2008</p>	<p>Plaatsing/overplaatsing passantentermijn Hoorplicht Informatieplicht</p>	<p>In klagers geval is passantentermijn van meer dan drie maanden onredelijk en onbillijk: hij is licht verstandelijk gehandicapt en na onttrekking aan behandeling zijn geen stappen ondernomen hem te doen ophalen op laatstbekende adres. Klager niet gehoord en niet tijdig ingelicht over verlenging passantentermijn. Beroep gegrond, tegemoetkoming € 50,= en geormerkte tegemoetkoming van € 350,= p/m tot plaatsing in behandelinrichting.</p>	<p>blz. 11</p>

Zaaknummer:

08/1681/GA

Datum uitspraak:

15 december 2008

Beroepscommissie:

Pol, mr. U. van de
Fleers, dr. G.J.
Waarden, mr. A. van
Dwarka, mr. S.S. (secre.)

Beklagcommissie

beklagcommissie bij de gevangenis De
Schie te Rotterdam

Trefwoorden:

Zorgplicht niet betrachten

Artikelen:

Pbw art. 44 lid 3;
circulaire 15 maart. 2002, nr.
5138552/01/DJI
circulaire 25 juli 2008, nummer
5547735/08/DJI

Samenvatting:

Ook aan anderen dan belijdende moslims is standaard halalvoedsel verstrekt. Deze verplichting strookt niet met de vrijheid van geweten, godsdienst en levensovertuiging en is in strijd met de strekking van de circulaire over de verstrekking van halalvoeding. Beroep directeur ongegrond.

Rechtsoverwegingen:

Halalvoedsel is volgens artikel 44, derde lid, van de Pbw ingevoerd om te voldoen aan de religieuze wensen van een bepaalde groep gedetineerden. De cateraar heeft ervoor gekozen in rundvleesgerechten alleen ritueel geslacht rundvlees te verwerken. Dit heeft er thans toe geleid dat standaard halal rundvlees wordt verwerkt. Deze praktijk betekent dat ook aan anderen dan belijdende moslims ritueel geslacht vlees wordt opgedrongen. Deze gang van zaken is in strijd met de strekking van de circulaire over de verstrekking van halalvoeding. Ter gelegenheid van de verlenging van deze circulaire heeft de hoofddirecteur van DJI er bij brief van 7 augustus 2008 uitdrukkelijk aandacht voor gevraagd dat een correcte uitvoering impliceert dat halalvoeding slechts wordt verstrekt aan die ingeslotenen die daarvoor op basis van hun geloofsovertuiging of keuze in aanmerking komen. "Door het louter verstreken van Halalvoeding worden ingeslotenen verplicht voedsel tot zich te nemen dat is bereid op een

wijze die overeenkomt met de Islamitische religieuze wetten, waaronder het uitspreken van een Islamitisch gebed. Sommige gedetineerden nemen hier aanstoot aan. De verplichting strookt niet met de vrijheid van geweten, godsdienst en levensovertuiging."

De beroepscommissie acht dit een passende uitleg van de wijze waarop, overeenkomstig het bepaalde in artikel 44, derde lid, van de Pbw, voeding in penitentiaire inrichtingen moet worden aangeboden. Het beroep zal dan ook ongegrond worden verklaard.

Zaaknummer:

08/1622/GA

Datum uitspraak:

15 december 2008

Beroepscommissie:

Pol, mr. U. van de
Fleers, dr. G.J.
Waarden, mr. A. van
Dwarka, mr. S.S. (secre.)

Beklagcommissie

beklagcommissie bij het huis van
bewaring (h.v.b.)/ISD Rotterdam

Trefwoorden:

Disciplinaire straffen procedureel
Urineonderzoek
Tegemoetkoming financieel

Artikelen:

Regeling urinecontrole penitentiaire
inrichtingen art. 6 lid 4

Samenvatting:

Oplegging van straf na positieve uitslag urinecontrole. Nadere inlichtingen van Deltalab. Niet gebleken dat klager is gewezen op het recht op bevestigingsonderzoek, terwijl bij dat onderzoek wel rekening wordt gehouden met medicatiegebruik. Bepaalde medicatie geeft een positieve screening. Hiermee staat onvoldoende vast dat klager amfetamine heeft gebruikt. Beklag gegrond, tegemoetkoming € 50,=.

Rechtsoverwegingen:

De beroepscommissie heeft de behandeling in beroep aangehouden, opdat het Deltalab schriftelijk nadere inlichtingen zou kunnen verschaffen over de interpretatie van de uitslag in samenhang met klagers medicijngebruik.

Uit de inlichtingen van het Deltalab van 6 november 2008 blijkt het volgende. Bij de screeningsmethode wordt geen rekening gehouden met medicatie. Om gebruik of misbruik van medicatie aan te tonen moet op stofniveau geanalyseerd worden. Dit kan alleen met behulp van een bevestigingsonderzoek. Bij een bevestigingsonderzoek (contra-expertise) wordt de medicatie altijd meegenomen in de beoordeling. In het onderhavige geval is geen bevestigingsonderzoek aangevraagd. Wel heeft het Deltalab aangegeven dat het gebruik van duspatal een positieve screening geeft. De beroepscommissie stelt vast dat op het aanvraagformulier van 13 mei 2008 klagers medicatiegebruik is ingevuld. In het schriftelijk verslag van 16 mei 2008, opgemaakt door de penitentiaire inrichting naar aanleiding van de ontvangen uitslag urinecontrole, staat eveneens vermeld dat klager twee soorten medicijnen gebruikt. In het schriftelijk verslag van 21 mei 2008, opgemaakt naar aanleiding van de uitslag van het herhalingsonderzoek, staat vermeld; 'er is nog gekeken naar eventuele medicatie, maar ook hier is geen sprake van'. Volgens artikel 6, vierde lid, van de Regeling urinecontrole penitentiaire inrichtingen (hierna: de Regeling) dient de uitslag van een herhalingsonderzoek aan de gedetineerde te worden meegedeeld. Hierbij wordt de gedetineerde gewezen op het recht op een bevestigingsonderzoek. Uit het verslag omtrent de uitslag van het herhalingsonderzoek volgt dat gedetineerde deze uitslag niet is meegedeeld. Hieruit concludeert de beroepscommissie dat hem bij die gelegenheid ook niet, ingevolge artikel 6, vierde lid, van de Regeling, is gewezen op de mogelijkheid een bevestigingsonderzoek aan te vragen. Dit verzuim is des te meer van belang nu bij zo een bevestigingsonderzoek wel rekening gehouden wordt met medicatiegebruik. Gezien het vorenstaande oordeelt de beroepscommissie dat klager onvoldoende in de gelegenheid is gesteld om een bevestigingsonderzoek aan te vragen. Gezien het feit dat duspatal een positieve screening geeft, die bij een bevestigingsonderzoek wordt mee beoordeeld, staat naar het oordeel van de beroepscommissie ook niet voldoende vast dat klager amfetamine heeft gebruikt. De beroepscommissie zal het beroep en het onderliggende beklag derhalve gegrond verklaren. Zij zal aan klager een tegemoetkoming toekennen.

Zaaknummer:
08/1818/GA

Datum uitspraak:
28 november 2008

Beroepscommissie:
Vegter, mr. P.C.

Diepenhorst, L.
Lamens, mr. J.
Maes, mr. H.M.J.D. (secr.)

Beklagcommissie
beklagcommissie locatie De Berg te
Arnhem

Trefwoorden:
Disciplinaire straffen procedureel

Artikelen:
Pbw art. 51 en 53

Samenvatting:
Bij een voorwaardelijke opgelegde disciplinaire straf geldt steeds van rechtswege de in artikel 53, tweede lid, van de Pbw vermelde algemene voorwaarde, ook als deze niet expliciet in de schriftelijke mededeling staat vermeld. De thans door directeur vermelde voorwaarde wordt verstaan als extra attentiesignaal voor de gedetineerde. Voldoende aannemelijk dat tot tenuitvoerlegging van de straf is besloten op grond van feit dat onverenigbaar is met de orde of veiligheid in de inrichting. Beroep van directeur gegrond.

Rechtsoverwegingen:
De beroepscommissie stelt voorop dat bij een voorwaardelijk opgelegde disciplinaire straf steeds van rechtswege de in artikel 53, tweede lid, van de Pbw genoemde algemene voorwaarde geldt, dus ook als deze niet expliciet staat vermeld in de met betrekking tot die disciplinaire straf uitgereikte schriftelijke mededeling. Die algemene voorwaarde luidt:
'dat de gedetineerde zich onthoudt van het plegen van feiten die onverenigbaar zijn met de orde of veiligheid in de inrichting dan wel met de ongestoorde tenuitvoerlegging van de vrijheidsbeneming.'
In dit geval heeft de directeur bij de oplegging van de tenuitvoergelegde disciplinaire straf in de schriftelijke mededeling van de beslissing vermeld dat de disciplinaire straf ten uitvoer zal worden gelegd indien klager binnen de proeftijd wederom zou worden gerapporteerd inzake eenzelfde feit. De beroepscommissie verstaat dat de directeur daarmee niet zozeer de algemene bijzondere voorwaarde heeft willen beperken maar veeleer aan klager een extra attentiesignaal heeft willen geven. Nu voldoende aannemelijk is dat de bestreden beslissing tot tenuitvoerlegging is gegrond op het plegen van een feit dat onverenigbaar is met de orde of veiligheid in de inrichting, te weten feitelijke betrokkenheid van klager bij een conflict met een medegedetineerde

naar aanleiding van het gebruik van klager van de telefoon tijdens de recreatie, is de beslissing van de directeur — bij afweging van alle in aanmerking komende belangen — niet onredelijk of onbillijk. De uitspraak van de beklagcommissie kan daarom — voor zover in beroep aan de orde — niet in stand blijven en het beklag dient alsnog ongegrond te worden verklaard. Nu er sprake is van een ongegrondverklaring, zijn er geen termen voor de toekenning van een tegemoetkoming als door de beklagcommissie bepaald.

Zaaknummer:

08/2532/GB

Datum uitspraak:

30 december 2008

Beroepscommissie:

Balkema, mr. J.P.
Rutten, mr. M.A.G.
Fleers, dr. G.J.
Jousma, mr. S. (secr.)

Trefwoorden:

Plaatsing/overplaatsing extern gelijk regime gelijk beveiligingsniveau niet EBI of longstay

Artikelen:

Pbw art. 15, 17

Samenvatting:

Locaties De Schans en Havenstraat te Amsterdam zijn ieder voor zich als h.v.b. bestemd ondanks gezamenlijke aanduiding als HVB/ISD Amsterdam in bestemmingsaanwijzing. Selectiefunctienaris bevoegd tot overplaatsing te beslissen. Bij beslissing is onvoldoende rekening gehouden met klagers belangen. Beroep gegrond, opdracht tot nieuwe beslissing.

Rechtsoverwegingen:

4.1. Klager behoort, gelet op zijn status als preventief gehechte in afwachting van het vonnis in eerste aanleg, tot de categorie gedetineerden voor opnemings van wie de huizen van bewaring zijn bestemd.

4.2. Bij Ministerieel besluit van 21 juni 2005, nr. 5359496/05/DJI, is de bestemming van de Penitentiaire Inrichtingen Amsterdam geregeld. Het besluit is op 1 juli 2005 in werking getreden. Onder 2.1. van het besluit is bepaald dat het perceel op de H.J.E. Wenckebachweg 48 te Amsterdam, met uitzondering van gebouw 500 de

A-vloer van paviljoen IV en de gebouwen 600 en 700, én het perceel op De Havenstraat 6 te Amsterdam met bijbehorende voorzieningen worden aangewezen als huis van bewaring en inrichting voor stelselmatige daders. De inrichtingen worden tezamen aangeduid als HVB/ISD Amsterdam.

De Schans is een intern zo bekend gebouw dat onderdeel uitmaakt van het perceel op de H.J.E. Wenckebachweg 48.

4.3. Naar het oordeel van de beroepscommissie dient in de bestemmingsaanwijzing niet gelezen te worden dat de genoemde percelen gezamenlijk één huis van bewaring vormen, maar dient hier gelezen te worden dat de percelen ieder voor zich tot huis van bewaring worden bestemd. Daaraan doet niet af dat deze percelen volgens voormeld punt 2.1. gezamenlijk worden aangeduid als HVB/ISD Amsterdam.

Het uitgangspunt van de wet is immers dat aan een inrichting of een afdeling van een inrichting, waarmee wordt gedoeld op een geografisch herkenbaar bouwend complex, een bepaalde penitentiaire bestemming wordt toebedeeld. Zulks valt af te leiden uit onderdeel 7 van de memorie van toelichting bij de Pbw (Kamerstukken II, 1994-1995, 24 263, nr. 3, pagina 23 en 24), alwaar het volgende valt te lezen: "Onder het begrip inrichting valt te verstaan een feitelijke en organisatorische eenheid. Vaak zal het gaan om één gebouw dat onder beheer van een directeur staat. Aan de orde is al geweest (onderdeel 6 onder c) de in gang zijnde organisatorische bundeling van gebouwen. In een dergelijke situatie laat de wet de mogelijkheid open om een complex van gebouwen als een penitentiaire inrichting aan te duiden. Het komt de overzichtelijkheid ten goede, indien gebouwen die op deze wijze worden samengevoegd geografisch een herkenbare eenheid vormen. Indien inrichtingen die niet in elkaars nabijheid liggen, organisatorisch onder hetzelfde beheer worden gebracht zullen de samenstellende delen als even zovele penitentiaire inrichtingen worden aangeduid."

Deze uitleg van het begrip inrichting is ook overigens in overeenstemming met de bij de invoering van de Pbw gekozen uitgangspunten. De nieuwe regeling stelde immers ook beroep tegen plaatsing in en overplaatsing naar een huis van bewaring open.

Met inachtneming van het vorenstaande is de selectiefunctienaris, gelet op artikel 15, derde lid, van de Pbw bevoegd te beslissen. Vervolgens dient de vraag beantwoord te worden of de bestreden beslissing, bij afweging van alle in aanmerking genomen belangen, redelijk en billijk is. Naar het oordeel van de beroepscommissie moet deze vraag negatief worden beantwoord. Locatie De Havenstraat is evenals locatie De Schans aangewezen als huis van bewaring en inrichting voor stelselmatige daders. Klager, die preventief is gedetineerd en mogelijk in aanmerking komt voor oplegging van een ISD-maatregel, kan, gelet op de

bestemmingsaanwijzing, in beide locaties worden ondergebracht. Bij de selectiebeslissing is gelet op hetgeen over klagers kwetsbaarheid naar voren is gebracht, onvoldoende rekening gehouden met zijn persoonlijke belangen. Het beroep zal derhalve gegrond worden verklaard, de bestreden beslissing zal worden vernietigd en de selectiefunctionaris zal worden opgedragen een nieuwe beslissing te nemen met inachtneming van haar uitspraak binnen een termijn van twee weken na ontvangst daarvan. Nu de rechtsgevolgen van de bestreden beslissing nog ongedaan zijn te maken, zijn er geen termen aanwezig voor het toekennen van een tegemoetkoming.

Zaaknummer:
08/3084/GB

Datum uitspraak:
30 december 2008

Beroepscommissie:
Balkema, mr. J.P.
Rutten, mr. M.A.G.
Fleers, dr. G.J.
Maes, mr. H.M.J.D. (secr.)

Trefwoorden:
Plaatsing/overplaatsing eerste plaatsing
gevangenis

Artikelen:
Pbw art. 17

Samenvatting:
De opvatting van de selectiefunctionaris dat over gestelde gebreken ten aanzien van het selectieadvies moet worden geklaagd bij de directeur van de inrichting die dat advies heeft opgesteld, is onjuist. De bestreden beslissing wordt daarom vernietigd met opdracht aan de selectiefunctionaris om een nieuwe beslissing te nemen.

Rechtsoverwegingen:
4.1. De gevangenis van de PI Tilburg is een gevangenis voor mannen met een regime van algehele gemeenschap en een normaal beveiligingsniveau.

4.2. Klager, die in eerste aanleg is veroordeeld, kan in een gevangenis met een regime van algehele gemeenschap worden geplaatst.

4.3. Klager heeft in zijn bezwaarschrift gewezen op gebreken in het selectieadvies dat aan de thans ter beoordeling voorliggende

selectiebeslissing ten grondslag ligt. De selectiefunctionaris heeft in zijn beslissing op het bezwaar aangegeven dat klager zijn bezwaren tegen het selectieadvies niet in het kader van deze procedure kan voorleggen doch daarover bij de directeur van de inrichting waar het advies is opgesteld, moet klagen. Die opvatting is onjuist. Derhalve dient de bestreden beslissing te worden vernietigd. De selectiefunctionaris zal worden opgedragen een nieuwe beslissing te nemen met inachtneming van deze uitspraak binnen een termijn van twee weken na ontvangst daarvan. De beroepscommissie acht geen termen aanwezig voor het toekennen van een tegemoetkoming.

Zaaknummer:
08/2451/GB

Datum uitspraak:
30 december 2008

Beroepscommissie:
Balkema, mr. J.P.
Rutten, mr. M.A.G.
Fleers, dr. G.J.
Maes, mr. H.M.J.D. (secr.)

Trefwoorden:
Penitentiair programma

Artikelen:
Pbw art. 18
circulaire 5327432/04/DJI van 22
december 2004

Samenvatting:
Bezwaarschrift had door selectiefunctionaris moeten worden doorgestuurd als beroepschrift. Geen gevolgen nu alsnog beroep is ingesteld. Nu klager geen afbetalingsregeling heeft getroffen terzake van openstaande vermogenssancties komt hij niet in aanmerking voor deelname aan een penitentiair programma. Beroep ongegrond.

Rechtsoverwegingen:
4.1. De selectiefunctionaris had, nu klager heeft ingestemd met het selectieadvies en daar ook voor heeft getekend, het bezwaarschrift op de voet van het bepaalde in artikel 18, tweede lid, van de Pbw, moeten aanmerken als beroepschrift en dit moeten doorzenden naar de beroepscommissie. Nu dit gebrek door het indienen van het beroep tegen de beslissing op het bezwaar is hersteld, zal de beroepscommissie het beroep beoordelen.

4.2. In de circulaire van 22 december 2004 met kenmerk 5327432/04/DJI (hierna: de Circulaire) is met betrekking tot de betaling van boetes in een p.p. vermeld dat het sinds 1 januari 2004 mogelijk is om met alle mogelijke vermogenssancties in aanmerking te komen voor een p.p. Voorwaarde is dan dat er een afbetalingsregeling is vastgesteld en dat het ook realistisch is om de geldboete binnen de duur van het p.p. af te betalen. Door en namens klager is erkend dat er ten aanzien van hem nog een aantal vermogenssancties openstaat, waarvoor geen afbetalingsregeling is (kunnen worden) getroffen. Hetgeen door en namens klager is gesteld omtrent de onmogelijkheid om een afbetalingsregeling te treffen terwijl klager in detentie verblijft en de kans dat klager tijdens zijn deelname aan een p.p. mogelijk wel in de gelegenheid zal komen om een afbetalingsregeling te treffen, kan niet afdoen aan de hiervoor genoemde eis uit de Circulaire. Hetgeen hiervoor is overwogen maakt dat de op de onder 3.2 genoemde gronden gebaseerde beslissing van de selectiefunctionaris, bij afweging van alle in aanmerking komende belangen, niet als onredelijk of onbillijk kan worden aangemerkt.

Zaaknummer:
08/2326/GB

Datum uitspraak:
1 december 2008

Beroepscommissie:
Balkema, mr. J.P.
Rutten, mr. M.A.G.
Fleers, dr. G.J.
Kokee, R. (secre.)

Trefwoorden:
Plaatsing/overplaatsing eerste plaatsing
gevangenis

Artikelen:
Regeling selectie, plaatsing en
overplaatsing van gedetineerden art. 22
lid 4
Pbw art. 17

Samenvatting:
Gevaar voor liquidatie vormt, gelet op
plaatsing van klager op lijst VGM, reden
om hem niet in aanmerking te laten
komen voor detentiefasering. Beroep
ongegrond.

Rechtsoverwegingen:

4.1. De gevangenis Lelystad is een gevangenis voor mannen met een regime van algehele gemeenschap en een normaal beveiligingsniveau.

4.2. Klager, die is veroordeeld, kan in een gevangenis met een regime van algehele gemeenschap worden geplaatst.

4.3. Op grond van artikel 22, vierde lid, van de Regeling selectie, plaatsing en overplaatsing van gedetineerden plaatst de selectiefunctionaris een gedetineerde, zo mogelijk, in een inrichting of afdeling met de mate van beveiliging die op grond van het risicoprofiel voor betrokkene geïndiceerd is. Het tweede lid van dit artikel noemt de gegevens of indicatoren die in onderling verband het risicoprofiel bepalen. In de circulaire van 31 januari 2008 (5522999/07/DJI) heeft de Staatssecretaris het beleid kenbaar gemaakt ten aanzien van gedetineerden met een vlucht-/maatschappelijk risico. Uit de bij de circulaire behorende notitie komt naar voren dat een gevaar voor liquidatie mede van invloed is op de bepaling en vaststelling van het risicoprofiel van een gedetineerde. Dit betekent — zo begrijpt de beroepscommissie - dat voor gedetineerden die op de zogenoemde VGM-lijst voorkomen vanwege een gevaar voor liquidatie, bepaalde (aanvullende) beveiligings- en toezichtmaatregelen nodig zijn. In de circulaire wordt liquidatiegevaar omschreven als een reëel gevaar zowel van binnenuit als van buitenaf.

Uit de stukken komt naar voren dat klager is geplaatst op de VGM-lijst op grond van informatie waaruit naar voren komt dat een gevaar voor liquidatie van klager aanwezig is. De beroepscommissie is van oordeel dat dit voor de selectiefunctionaris aanleiding heeft kunnen vormen klager niet in aanmerking te laten komen voor detentiefasering naar een b.b.i. maar hem in een normaal beveiligde inrichting te plaatsen. Zolang de tenuitvoerlegging van de vrijheidsstraf loopt, blijft de gedetineerde immers onder verantwoordelijkheid van de overheid.

De op de onder 3.2 genoemde gronden gebaseerde beslissing van de selectiefunctionaris kan derhalve, bij afweging van alle in aanmerking komende belangen, niet als onredelijk of onbillijk worden aangemerkt. Hierbij is tevens in aanmerking genomen dat de plaatsing op de GVM-lijst geldt voor een periode van drie maanden. Het beroep is derhalve ongegrond.

Zaaknummer:
08/2103/GM

Datum uitspraak:
28 november 2008

Beroepscommissie:

Aarts, mr. Chr.M.
Brederode-Zwart, drs. M.F. van
Schoenmaeckers, dr. J.H.A.M.C.
Maes, mr. H.M.J.D. (secr.)

Trefwoorden:

Medische verzorging behandeling

Artikelen:

Pm art. 28

Samenvatting:

Aannemelijk dat klager lichamelijke beperkingen heeft. Hoefde in dit geval niet te leiden tot arbeidsongeschiktheidsverklaring. Klager was in staat aangepaste arbeid te verrichten. Beroep in zoverre ongegrond. Inrichtingsarts dient zich er wel van te vergewissen dat mogelijkheid voor aangepaste arbeid bestaat. Door dat niet te doen en klager, zonder nader onderzoek, 'onterecht ziek' te verklaren is er onzorgvuldig gehandeld. Beroep in zoverre gegrond. Geen (financiële) tegemoetkoming.

Rechtsoverwegingen:

Uit hetgeen ter zitting naar voren is gebracht en uit de zich in het procesdossier bevindende medische gegevens omtrent klager wordt voldoende aannemelijk dat klager lichamelijke beperkingen heeft, waarmee bij het aanbieden van arbeid door de inrichting rekening moet worden gehouden. Dit leidt er evenwel niet toe dat klager om die reden geheel arbeidsongeschikt verklaard diende te worden. Veeleer dient bij het aanbieden van arbeid aan klager rekening te worden gehouden met klagers beperkingen en dienen daarvoor aanpassingen te worden verricht. Uit de verstrekte medische gegevens wordt voorts aannemelijk dat de door of namens inrichtingsarts bij de afdeling arbeid is aangegeven dat klager aangepaste arbeid diende te verrichten. Gelet daarop bestond er voor de inrichtingsarts geen aanleiding om klager arbeidsongeschikt te verklaren. In zoverre zal het beroep daarom ongegrond worden verklaard. Naar het oordeel van de beroepscommissie gaat de verantwoordelijkheid van de inrichtingsarts in een geval als het onderhavige evenwel verder. Niet alleen dient aangepaste arbeid te worden voorgeschreven, ook dient de inrichtingsarts zich ervan te vergewissen dat in de inrichting de mogelijkheid bestaat om dergelijk aangepast werk te verrichten. Door niet na te gaan of aangepast werk mogelijk was, heeft de inrichtingsarts, door klager — zonder dat nadere onderzoek — onterecht ziek te verklaren, medisch gezien onvoldoende zorgvuldig gehandeld. De beroepscommissie is het voorgaande in

samenhang en onderling verband bezien van oordeel dat het handelen van de inrichtingsarts moet worden aangemerkt als in strijd met de in artikel 28 Pm neergelegde norm. Het beroep zal derhalve gegrond worden verklaard.

De beroepscommissie acht de enkele gegrondverklaring voldoende tegemoetkoming voor klager en acht geen termen aanwezig voor de toekenning van een financiële tegemoetkoming.

Zaaknummer:

08/1937/TA

Datum uitspraak:

8 januari 2009

Beroepscommissie:

Donker, mr. S.L.
Korvinus, mr. C.F.
Dekken, drs. B. van
Gemert, mr. H.S. van (secr.)

Beklagcommissie

beklagcommissie bij de
Oostvaarderskliniek, locatie Amsterdam

Trefwoorden:

Bezoek
Ontvankelijkheid materieel

Artikelen:

Bvt art. 35, 37

Samenvatting:

Beklag tegen beslissing bezoek onder toezicht is ontvankelijk. Weergave afdelingsregel dat eerste bezoek onder toezicht plaatsvindt is in strijd met de wet. Weergave wijkt af van overgelegde afdelingsregels. Geen nadere uitleg terzake. Voorts noodzaak toezicht niet aannemelijk geworden. Beklag gegrond. Tegemoetkoming € 25,=.

Rechtsoverwegingen:

De beklagcommissie heeft klager niet-ontvankelijk in het beklag verklaard omdat hij de beslissing van het hoofd van de inrichting niet zou hebben afgewacht maar enkel voorafgaand aan die beslissing de algemene regels ten aanzien van toezicht op bezoek ter discussie zou hebben willen stellen.

De beroepscommissie is van oordeel dat klagers beklag van 28 januari 2008 voorafgaand aan een eventuele beslissing van het hoofd van de inrichting is ingediend en zal in zoverre het

beroep ongegrond verklaren en de uitspraak van de beklagcommissie bevestigen.

Klagers beklag van 28 maart 2008 is, gelet op de schriftelijke reactie van de vertegenwoordiger van het hoofd van de inrichting van 15 mei 2008, wel gericht tegen een daadwerkelijke beslissing van het hoofd van de inrichting om het bezoek van klagers schoonzuster onder toezicht te laten plaatsvinden. De beroepscommissie zal voor wat betref dit beklag de uitspraak van de beklagcommissie vernietigen en klager alsnog in het beklag ontvangen.

Uit de reactie van de vertegenwoordiger van het hoofd van de inrichting van 15 mei 2008 volgt dat op afdeling 5 de regel geldt dat bij het eerste bezoek van een bezoeker toezicht wordt uitgevoerd.

De beroepscommissie is van oordeel dat een dergelijke afdelingsregel in strijd is met het bepaalde in artikel 37, vierde lid, Bvt en artikel 35, derde lid, Bvt.

Uit artikel 37, vierde lid, Bvt juncto artikel 35, derde lid, Bvt volgt dat het hoofd van de inrichting kan bepalen dat tijdens het bezoek toezicht wordt uitgeoefend, indien dit noodzakelijk is met het oog op een van de volgende belangen:

- a. de bescherming van de maatschappij tegen de gevaarlijkheid van de verpleegde voor de veiligheid van anderen dan de verpleegde of de algemene veiligheid van personen of goederen;
- b. de handhaving van de orde of de veiligheid in de inrichting;
- c. de afwendings van ernstig gevaar voor de gezondheid van de verpleegde;
- d. de bescherming van slachtoffers van of anderszins betrokkenen bij door een verpleegde begane misdrijven en
- e. de voorkoming of opsporing van strafbare feiten.

De inhoud van de afdelingsregel zoals weergegeven door de vertegenwoordiger van het hoofd van de inrichting strookt niet met de dwingende bepalingen van de Bvt en is onverbindend.

Op verzoek van de beroepscommissie zijn de afdelingsregels van afdeling 5 aan het secretariaat van de Raad gefaxt. Op pagina 2 onder 'bezoek' staat vermeld:

'Het eerste bezoek van bij de sociotherapie nog onbekende personen wordt begeleid en wordt beperkt tot maximaal 1 uur. Tijdens de evaluatie van de sociotherapie wordt beslist over de verdere fasen van het bezoek. (...)'

Deze passage wijkt af van de reactie van de vertegenwoordiger van het hoofd van de inrichting van 15 mei 2008 en dit verschil is, nu er geen vertegenwoordiger van het hoofd van de inrichting ter zitting is verschenen, ook niet nader toegelicht.

Daarbij komt dat naar het oordeel van de beroepscommissie niet aannemelijk is geworden dat het toezicht noodzakelijk was met het oog van een of meer van de belangen als vermeld in artikel 35, derde lid, Bvt.

De beroepscommissie zal gelet op het bovenstaande het beklag alsnog gegrond verklaren en aan klager een tegemoetkoming toekennen van € 25,=.

Zaaknummer:

08/1777/TA

Datum uitspraak:

7 januari 2009

Beroepscommissie:

Woensel, mr. A.M. van
Dekken, drs. B. van
Verbunt, mr. R.P.G.L.M.
Bevaart, mr. E.W. (secr.)

Beklagcommissie

beklagcommissie bij het Forensisch
Psychiatrisch Centrum Veldzicht te
Balkbrug

Trefwoorden:

Ministeriele machtiging
Verlof proefverlof

Artikelen:

Rvt art. 53; Toetsingskader verlof tbs-
gestelden van 27.7.07

Samenvatting:

Enkele mededeling van politie van aangifte leidt niet automatisch tot verdenking van strafbaar feit en van rechtswege vervallen van verlofmachtiging. Inrichting had nadere inlichtingen moeten inwinnen om vast te stellen of klager werd verdacht van een strafbaar feit en van welk strafbaar feit. Beroep gegrond, tegemoetkoming € 100,=.

Rechtsoverwegingen:

Volgens vaste jurisprudentie van de beroepscommissie is een beslissing tot het tijdelijk opschorten van transmuraal verlof, zoals de beslissing van 15 februari 2008 tot terugplaatsing in de inrichting in het kader van een time-out kan worden begrepen, qua rechtsgevolgen gelijk aan een beslissing tot intrekking van dat verlof en daarmee beklagwaardig.

Op grond van artikel 53, tweede lid, Reglement verpleging ter beschikking gestelden (Rvt), zoals dat luidde op 15 februari 2008, vervalt een verlofmachtiging van rechtswege - voor zover hier van belang - indien de ter beschikking gestelde

wordt aangemerkt als verdachte van een strafbaar feit waarvoor voorlopige hechtenis is toegelaten, begaan tijdens de tenuitvoerlegging van de terbeschikkingstelling.

Volgens het Toetsingskader verlot ter beschikking gestelden van 27 juni 2007 (Staatscourant 29 juni 2007, nr. 123) zijn er drie momenten waarop een ter beschikking gestelde als verdachte kan worden aangemerkt: bij ontdekking op heterdaad, bij aangifte, of op het moment dat de politie contact opneemt met de kliniek naar aanleiding van een verdenking van een strafbaar feit. Een afgegeven verlofmachtiging geldt als niet verleend zolang een gerechtelijk onderzoek loopt en er geen uitspraak is gedaan.

Naar het oordeel van de beroepscommissie is de stelling van klager dat de verdenking van een strafbaar feit niet louter gebaseerd kan worden op een aangifte onjuist. Klager kan derhalve niet gevolgd worden in het betoog dat genoemd Toetsingskader in dat opzicht in strijd is met artikel 27 WvSv.

In geschil is de vraag of de inrichting op 15 februari 2008 vanwege de gedane aangifte tegen klager zijn transmuraal verlot heeft kunnen of moeten intrekken.

De beroepscommissie stelt vast dat het genoemde Toetsingskader drie situaties vermeldt, waarin een ter beschikking gestelde kan worden aangemerkt als een verdachte van een strafbaar feit waarvoor voorlopige hechtenis is toegelaten, waaronder aangifte. De enkele mededeling van de politie dat tegen klager aangifte is gedaan, heeft daarom niet automatisch tot gevolg dat de ter beschikking gestelde als verdachte van een strafbaar feit moet worden aangemerkt en een verleende verlofmachtiging van rechtswege vervalt, maar uitsluitend dat de mogelijkheid daartoe bestaat. Dit brengt mee dat omtrent de verdenking voldoende duidelijkheid dient te bestaan, voordat kan worden beslist tot intrekking van verlot. In die zin is artikel 53, tweede lid, Rvt bij Besluit van 16 juni 2008 (Staatsblad 2008, 222) ook gewijzigd door vervanging van het woord 'indien' door 'zodra het openbaar ministerie aan het hoofd van de tbs-inrichting meldt dat'.

Op grond van het vorenstaande mag de inrichting voor de vaststelling van de verdenking van het plegen van een strafbaar feit waarvoor voorlopige hechtenis is toegelaten, afgaan op de informatie van het openbaar ministerie, maar is de enkele mededeling van de politie over een gedane aangifte door de voormalige vriendin van klager dat zij zich "financieel geplukt en onder druk gezet voelt", onvoldoende om een zo ingrijpende beslissing als die tot intrekking van het transmuraal verlot te nemen.

De inrichting had derhalve nadere inlichtingen moeten inwinnen alvorens het verlot in te trekken. Zij heeft onzorgvuldig gehandeld door dit na te laten en het verlot in te trekken zonder

dat vast stond van welk strafbaar feit klager werd verdacht, of voor dat feit voorlopige hechtenis was toegelaten en of het was begaan tijdens de tenuitvoerlegging van de tbs. Dit klemmt te meer nu het volgens klager ging om een incident dat twee en een half jaar eerder had plaatsgevonden en dat dit niet is weersproken, alsmede dat de officier van justitie bij brief van 11 maart 2008 heeft bericht dat de gedane aangifte onvoldoende feitelijke omstandigheden behelsde voor een strafrechtelijke vervolging.

De beslissing van de inrichting om klagers transmuraal verlot op 15 februari 2008 in te trekken op basis van de enkele mededeling van de politie over een tegen klager gedane aangifte is derhalve in strijd met de wet genomen en moet, bij afweging van alle in aanmerking komende belangen, tevens als onredelijk en onbillijk worden aangemerkt.

De omstandigheid dat het na het intrekken van het transmuraal verlot aan de inrichting duidelijk werd dat klager zich tijdens dat verlot niet altijd aan de afspraken had gehouden — in de beoordeling waarvan de beroepscommissie niet kan treden -, kan aan vorenstaand oordeel op zichzelf niet afdoen.

Het beroep zal derhalve gegrond worden verklaard.

Nu de rechtsgevolgen van de bestreden beslissing niet meer ongedaan zijn te maken, komt klager een tegemoetkoming toe. Het hoofd van de inrichting is in de gelegenheid gesteld zijn standpunt hieromtrent te bepalen. De beroepscommissie stelt de tegemoetkoming vast op € 100,=.

Zaaknummer:
08/1473/JW

Datum uitspraak:
1 december 2008

Beroepscommissie:
Flinterman, mr. D.A.
Dekken, drs. B. van
Rossem-Broos, mr. R.S.T. van
Lispet, mr. I. (secr.)

Trefwoorden:
Plaatsing/overplaatsing
passantentermijn
Hoorplicht
Informatieplicht

Artikelen:
Bjj art. 11

Samenvatting:

In klagers geval is passantertermijn van meer dan drie maanden onredelijk en onbillijk: hij is licht verstandelijk gehandicapt en na onttrekking aan behandeling zijn geen stappen ondernomen hem te doen ophalen op laatstbekende adres. Klager niet gehoord en niet tijdig ingelicht over verlenging passantertermijn. Beroep gegrond, tegemoetkoming € 50,= en geormerkte tegemoetkoming van € 350,= p/m tot plaatsing in behandelinrichting.

Rechtsoverwegingen:

Artikel 11 Bjj luidt als volgt:

1. De plaatsing in een behandelinrichting van een persoon aan wie de maatregel van plaatsing in een inrichting voor jeugdigen is opgelegd, geschiedt voordat de termijn van de maatregel drie maanden heeft gelopen.
2. Indien de plaatsing niet binnen de in het eerste lid gestelde termijn mogelijk is, kan de selectiefunctionaris deze termijn telkens met drie maanden verlengen.
3. Met een beslissing tot verlenging als bedoeld in het tweede lid wordt gelijk gesteld de weigering om binnen de in het eerste lid genoemde termijn te beslissen.'

Klagers p.i.j.-maatregel is ingegaan op 22 januari 2008. Bij beslissing van 12 juni 2008 heeft de Minister beslist om klagers passantertermijn met ingang van 22 april 2008 te verlengen. Hoewel (tijdige) hoor- en informatieplicht niet wettelijk voorgeschreven zijn, acht de beroepscommissie gelet op haar vaste jurisprudentie vanuit rechtspositioneel oogpunt tijdig horen en tijdige schriftelijke mededeling van de verlengingsbeslissing aangewezen. Het beroep zal derhalve op formele gronden gegrond worden verklaard en de beslissing van de selectiefunctionaris zal worden vernietigd. Klager dient, gelet op het hiervoor overwogene, een tegemoetkoming te worden geboden. De beroepscommissie zal deze tegemoetkoming vaststellen op € 50,=.

Inhoudelijk overweegt de beroepscommissie het volgende. Volgens vaste jurisprudentie van de beroepscommissie (bijvoorbeeld uitspraak 05/1351/JW en 05/1789/JW van 12 september 2005, alsmede uitspraak 06/971/JW van 20 juli 2006) is een passantertermijn voor jeugdigen van meer dan zes maanden in strijd met het recht. Het is voor jeugdigen, die nog volop in ontwikkeling zijn, in het kader van een pedagogisch verantwoord beleid van bijzonder belang dat de behandeling spoedig aanvangt. Bij uitspraak 06/582/JW van 28 juli 2006 heeft de beroepscommissie een passantertermijn van meer dan drie maanden als onredelijk en onbillijk aangemerkt, gezien de zeer jonge leeftijd van klager, zijn LVG-problematiek en het structurele

tekort aan landelijke LVG-plaatsen. Juist voor jeugdigen met LVG-problematiek is het van het grootste belang dat zij zo snel mogelijk in een behandelinrichting worden geplaatst.

Bij beslissing van 12 juni 2008 heeft de selectiefunctionaris besloten de passantertermijn met ingang van 22 april 2008 met drie maanden te verlengen.

Ook in klagers geval wordt geoordeeld dat een passantertermijn van meer dan drie maanden als onredelijk en onbillijk moet worden aangemerkt. Hoewel het de beroepscommissie bekend is dat de plaatsingstermijn voor een inrichting met een bijzondere landelijke bestemming gemiddeld tenminste een half jaar bedraagt, komt de beroepscommissie mede tot dit oordeel omdat zij van mening is dat de Staat structureel te weinig middelen beschikbaar stelt om de wachttijd van p.i.j.-passanten te bekorten. De beroepscommissie is van oordeel dat, nu het in casu een jongere betreft met een licht verstandelijke handicap, een passantertermijn van meer dan drie maanden, bij afweging van alle in aanmerking komende belangen, onredelijk en onbillijk moet worden genoemd. Hierbij is meegenomen dat klager zich weliswaar heeft onttrokken (aan behandeling), maar dat er van de zijde van de Staat klaarblijkelijk lange tijd geen stappen zijn ondernomen om hem ten spoedigste te doen ophalen op het aan de Staat bekende adres alwaar klager verbleef, teneinde zijn p.i.j.-maatregel te effectueren.

De beslissing van de selectiefunctionaris wordt, bij afweging van alle in aanmerking komende belangen, onredelijk en onbillijk geoordeeld. Daarom is het beroep gegrond en moet de beslissing van de selectiefunctionaris worden vernietigd.

Nu de rechtsgevolgen van de beslissing van de selectiefunctionaris niet meer ongedaan zijn te maken, zal de beroepscommissie aan klager een tegemoetkoming toekennen.

Zij stelt deze vast op een bedrag van € 350,= per maand vanaf de dag dat het verblijf van klager als p.i.j.-passant in een opvanginrichting drie maanden heeft geduurd tot 27 juni 2008, de dag waarop plaatsing in een behandelinrichting daadwerkelijk is verwezenlijkt. Daarbij acht de beroepscommissie het wenselijk dat deze tegemoetkoming geormerkt wordt en gereserveerd wordt voor bijvoorbeeld bijzondere onkosten als klager zelfstandig zou gaan wonen, voor inrichting van zijn woning, of bijvoorbeeld voor scholing.